

Koklear İmplantlı Çocuk Velisi Olarak Kendi Duygularınızı Keşfetme ve Anlama

Düşünmeye zaman ayırın

Çoğu anne baba çocuğunun koklear implant kullanmaya başlama ve ona alışma sürecine o kadar odaklanır ki, durup kendi hissettiklerini değerlendirmeye zaman ayırmaz. İmplantlı evlat için suçlu, kaygılı ve üzgün hissetmek aslında son derece olağandır. Velilerin ve çocukların implant sürecinde yaşadığı her şey göz önüne alındığında bu anlaşılır bir durumdur. Ancak bu hislere yenik düşmemek de bir o kadar önemlidir. İmplant takılan bir çocuğun ebeveyni olarak sizin de kendi yaşadıklarınızı, hissettiklerinizi düşünmeye ve anlamaya zaman ayırmanız, implantla başarıya ulaşma yolculuğunun çok önemli bir parçasıdır.

Veliler için kaynaklar konusunda odyoloğunuzdan ya da dil ve konuşma terapistinizden bilgi isteyin.

Yerel sağlık kuruluşları koklear implant kullanıcısı çocukları olan diğer velilerle kaynaşmak için olanaklar sunuyor olabilir ya da sizi bulduğunuz yerdeki destek gruplarına yönlendirebilir. Yaşadığınız yerde o türlü gruplar yoksa, internetten koklear implant kullanan çocukların ailelerine özel forumları ve bilgi paylaşım gruplarını araştırabilirsiniz.

Nasıl hissettiğiniz anne – baba olarak davranışlarınızı etkiler.

Kendi hislerini anlamaya ve çözümlenmeye çalışmamış veliler genelde, çocuğun yaşadığı herhangi bir sıkıntıyı telafi etmek amacıyla ona özel muamelede bulunurlar ya da bazı konularda ayrıcalık tanırırlar. Örneğin çocuk sırf ağlayıp bağırdığı, çırpındığı için ona istediğini verme eğilimi göstermeye başlarlar. Bazı velilerse çocuğun davranışlarıyla baş etme konusunda tutarsızlaşırlar (istenmeyen davranışlara bazen izin verip bazen de bunları kabul etmeme konusunda katı davranırlar). Velinin çizdiği tutarsız ve değişken sınırlar sadece çocuğun kafasını karıştırır ve onu birkaç defa istediğini almasını sağlayan kötü davranışı tekrarlamaya teşvik eder. Çocuklar istediklerini almalarını sağlayan neyse onu yapar. Ağlamak, tepinmek, hatta sinir krizi geçirmek bazen bile olsa işe yararsa, bu stratejiyi kullanmaya devam edeceklerdir. Ailedeki diğer çocuklardan akıllı uslu davranmaları beklenirken, çocuk bu kötü davranışlarıyla cezasız kurtulabildiğini görürse bir sebepten ötürü özel muamele gördüğünü ve bunu da hak ettiğini düşünmesi muhtemeldir.

Çocuğa yapılan özel muamele onu olumsuz etkilemekle birlikte değerli zaman ve enerjinizi onunla tartışmaya harcamanıza neden olur. Diğer yandan tutumlarınız kararlı ve tutarlı olursa çocuk sınırlarını öğrenir ve müdahalenize daha açık olur. Bu da dolayısıyla daha mutlu bir ilişki kurmanızı, zaman ve enerjinizi daha üretken biçimde kullanmanızı sağlar. Çocuk kardeşlerinden farklı olmadığını hisseder ve aile düzeninde kendinden ne beklediğini daha iyi kavrar.

Genel tavır, kötü davranışın görmezden gelinmesi ya da cezalandırılması, güzel davranışına ödüllendirilmesi şeklinde olmalıdır. Çocuğun yaptığı şeye ilgi göstermek, onu sözlü olarak cesaretlendirmek, öpmek ya da sarılmak güzel davranış için ödüllendirmenin en iyi yollarındandır.

Belki de en önemlisi, çocuğunuz artık ameliyat geçirip konuşma işlemcisi de takıldığına göre rahatlamaya çalışmanızdır. Hayatınızı normal akışına bırakın, çocuğunuzun ve iyileşen işitmesinin tadını çıkarın.

